Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi haitallisista aineista ja tuotteista eläinten ruokinnassa

(2000/C 89 E/14)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(1999) 654 lopull. — 1999/0259(COD)

(Komission esittämä 17 päivänä joulukuuta 1999)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 152 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

1) Haitallisista aineista ja tuotteista eläinten ruokinnassa 22 päivänä huhtikuuta 1999 annettua neuvoston direktiiviä 1999/29/EY ([1]) on muutettu useita kertoja. Kyseinen direktiivi olisi laadittava uudelleen selkeyden ja tehokkuuden vuoksi,

2) Kotieläintuotanto on erittäin tärkeä osa yhteisön maataloutta, ja tuotantotulokset riippuvat paljolti siitä, että käytetään sopivia ja hyvälaatuisia rehuja,

3) Rehuja koskevat säännöt ovat maatalouden tuottavuuden parantamisessa keskeisiä,

4) Lisäaineet voivat olla haitallisten aineiden tai tuotteiden saastuttamia. Direktiivin soveltamisalaa on näin ollen asianmukaista laajentaa koskemaan lisäaineita,

5) Rehuaineet, rehut ja rehujen lisäaineet voivat sisältää haitallisia aineita tai tuotteita, jotka voivat aiheuttaa vaaraa eläinten terveydelle, tai eläintuotteissa esiintyessään myös ihmisten terveydelle,

6) Kyseisten aineiden ja tuotteiden esiintymistä ei voida estää kokonaan, mutta on tärkeää, että niiden pitoisuuksia rehuaineissa, rehuissa ja rehujen lisäaineissa alennetaan haitallisten ja vahingollisten vaikutusten estämiseksi. Tällä hetkellä kyseisissä tuotteissa pitoisuuksia ei ole asianmukaista alentaa alle niiden tasojen, jotka on mahdollista määrittää yhteisössä käytettävillä määritysmenetelmillä,

7) Haitallisia aineita ja tuotteita saa esiintyä rehuaineissa, rehuissa ja rehujen lisäaineissa vain tässä direktiivissä säädetyin edellytyksin, eikä niitä saa jakaa muulla tavoin eläinten ruokinnassa. Tätä direktiiviä on siis sovellettava rajoittamatta muiden eläinten ruokintaa koskevien säännösten ja erityisesti rehuseoksia koskevien yhteisön sääntöjen soveltamista,

8) Tämän direktiivin säännöksiä on sovellettava rehuaineisiin, rehuihin ja rehujen lisäaineisiin heti kun ne otetaan käyttöön yhteisössä. Sen vuoksi olisi tarkennettava, että haitallisten aineiden ja tuotteiden vahvistettuja enimmäispitoisuuksia sovelletaan yleensä rehuaineiden ja rehujen liikkeelle laskemisesta alkaen mukaan luettuna kaikki kaupanpitämisen vaiheet, ja erityisesti niiden maahantuontipäivästä alkaen,

9) Rehuaineiden, rehujen ja rehujen lisäaineiden on oltava laadultaan virheettömiä, aitoja ja myyntikelpoisia. Tämän vuoksi on kiellettävä sellaisten rehuaineiden, rehujen ja rehujen lisäaineiden käyttö tai liikkeelle laskeminen, jotka liian korkean haitallisten aineiden tai tuotteiden pitoisuuden vuoksi ylittävät tämän direktiivin liitteessä 1 säädetyt enimmäispitoisuudet,

10) Olisi rajoitettava eräiden haitallisten aineiden ja tuotteiden esiintymistä täydennysrehussa vahvistamalla niille asianmukaiset enimmäispitoisuudet,

11) Joissakin tapauksissa enimmäismäärät on vahvistettu nykyinen taustakuormitus huomioon ottaen, mutta on tarpeen pyrkiä kaikin mahdollisin tavoin rajoittamaan edelleen haitallisten aineiden ja tuotteiden esiintymistä rehuaineissa, rehuissa tai lisäaineissa, jotta niiden esiintyminen ravintoketjussa vähenisi. Tässä direktiivissä olisi siis säädettävä mahdollisuudesta vahvistaa toimintaraja, joka on huomattavasti vahvistettua enimmäismäärää alhaisempi. Tämän toimintarajan ylittyessä on suoritettava tutkimuksia saastuntalähteen tunnistamiseksi ja toteutettava toimenpiteitä sen vähentämiseksi tai poistamiseksi,

12) Jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus väliaikaisesti alentaa säädettyjä enimmäispitoisuuksia tai määrätä enimmäispitoisuudet muille aineille tai tuotteille taikka kieltää aine tai tuote rehussa, jos eläinten tai ihmisten terveydelle aiheutuu vaaraa. Jotta jäsenvaltiot eivät käyttäisi väärin kyseistä oikeutta, tämän direktiivin liitteeseen 1 mahdollisesti tehtä-

([1]) EYVL L 115, 4.5.1999, s. 32.

vistä muutoksista olisi päätettävä kiireellisessä yhteisön menettelyssä asiakirjanäytön perusteella,

13) Tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukaisiin rehuaineisiin, rehuihin ja rehujen lisäaineisiin saa haitallisten aineiden ja tuotteiden pitoisuuksien osalta soveltaa vain tässä direktiivissä säädettyjä liikkeelle laskemista koskevia rajoituksia,

14) Jäsenvaltioiden on säädettävä asianmukaisista valvontasäännöksistä haitallisten aineiden ja tuotteiden osalta säädettyjen edellytysten noudattamisen takaamiseksi rehuaineita, rehuja ja lisäaineita liikkeelle laskettaessa,

15) Virallisten tarkastuspalvelujen tasolla toimivan, tällä direktiivillä perustetun ilmoitusjärjestelmän osalta toimijoiden olisi ilmoitettava jäsenvaltioille myös tapauksista, joissa tämän direktiivin säännöksiä ei ole noudatettu. Jäsenvaltioiden on tällaisissa tapauksissa toteutettava kaikki toimenpiteet, joilla kyseisten haitallisten aineiden ja tuotteiden käyttö rehussa voidaan estää. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava rehu-, rehuaine- tai rehujen lisäaine-erän hävittäminen, jos sen omistaja on näin päättänyt,

16) Tarkoituksenmukainen yhteisön menettely on välttämätön tämän direktiivin liitteissä säädettyjen teknisten säännösten mukauttamiseksi vastaamaan tieteellisen ja teknisen tiedon kehitystä,

17) Säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla aikaansaadaan jäsenvaltioiden ja komission tiivis yhteistyö päätöksellä 70/372/ETY [1] perustetussa pysyvässä rehukomiteassa,

18) Koska tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet ovat menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY [2] 2 artiklassa tarkoitettuja laajakantoisia toimenpiteitä, ne olisi vahvistettava kyseisen päätöksen 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä noudattaen,

19) Tällä direktiivillä ei vaikuteta jäsenvaltioiden velvoitteisiin saattaa direktiivi 1999/29/EY kyseisen päätöksen liitteessä III olevassa B osassa säädetyssä määräajassa osaksi kansallista lainsäädäntöään,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tämä direktiivi koskee haitallisia aineita ja tuotteita rehussa.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta niiden säännösten soveltamista, jotka koskevat:

a) rehujen lisäaineita;

b) rehujen liikkeelle laskemista;

c) torjunta-ainejäämien suurimpien sallittujen pitoisuuksien vahvistamista eläinten rehuksi tarkoitetuissa tuotteissa, jos jäämiä ei ole luetteloitu tämän direktiivin liitteessä 1 olevassa B jaksossa;

d) rehussa olevia mikro-organismeja;

e) tiettyjä rehussa käytettäviä tuotteita;

f) erityisravinnoksi tarkoitettuja rehuja.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) ”rehulla” eläinten ruokintaan tarkoitettuja kasvi- tai eläinperäisiä tuotteita luonnollisessa olomuodossaan, tuoreena tai säilöttynä ja niiden teollisia johdannaisia sekä orgaanisia tai epäorgaanisia aineita, käytettynä sellaisenaan tai seoksina, riippumatta siitä sisältävätkö ne lisäaineita;

b) ”rehuaineilla” erilaisia rehuseosten valmistukseen tai esiseosten kantaja-aineiksi tarkoitettuja ja joko suoraan sellaisenaan tai jalostuksen jälkeen eläinten ruokintaan tarkoitettuja kasvi- tai eläinperäisiä tuotteita sellaisenaan, tuoreena tai säilöttynä ja niiden teollisia johdannaisia sekä orgaanisia tai epäorgaanisia aineita riippumatta siitä, sisältävätkö ne lisäaineita;

c) ”täysrehulla” rehuseosta, joka sellaisenaan on riittävä päiväannoksena;

d) ”täydennysrehulla” rehuseosta, joka sisältää suuret pitoisuudet tiettyjä ravintoaineita, mutta joka on koostumuksensa vuoksi riittävä päiväannoksena vain käytettynä yhdessä muiden rehujen kanssa;

e) ”rehuseoksilla” eläinten ruokintaan tarkoitettuja rehuaineita seoksina, jotka ovat täysrehua tai täydennysrehua, riippumatta siitä sisältävätkö rehuaineet lisäaineita vai eivät;

f) ”päiväannoksella” kosteuspitoisuudeltaan 12 prosenttia olevan rehun kokonaismäärää, jonka kunkin eläinlajin tietyn ikäinen ja tiettyä tarkoitusta varten kasvatettu yksilö tarvitsee keskimäärin tyydyttääkseen koko päivittäisen ravinnontarpeensa;

g) ”eläimillä” niihin eläinlajeihin kuuluvia eläimiä, joita yleisesti ruokitaan, pidetään ja käytetään ihmisravinnoksi, sekä eläimiä, jotka elävät luonnossa vapaana, jos niitä ruokitaan rehuilla;

h) ”lemmikkieläimillä” niihin eläinlajeihin kuuluvia eläimiä, turkiseläimiä lukuun ottamatta, joita yleisesti pidetään ja ruokitaan, mutta ei käytetä ihmisravinnoksi.

[1] EYVL L 170, 3.8.1970, s. 1.

[2] EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

i) ”lisäaineilla” rehujen lisäaineista 23 päivänä marraskuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/524/ETY [1] 2 artiklassa määriteltyjä lisäaineita.

3 artikla

1. Ainoastaan laadultaan virheettömät, aidot ja kauppakelpoiset rehuaineet, rehut ja rehujen lisäaineet voidaan laskea liikkeelle yhteisössä.

2. Laadultaan virheettöminä, aitoina ja kauppakelpoisina ei voida pitää erityisesti sellaisia rehuaineita, rehuja ja lisäaineita, joiden sisältämien haitallisten aineiden tai tuotteiden pitoisuus on niin korkea, että on mahdotonta noudattaa tämän direktiivin liitteessä 1 vahvistettuja rehuseosten, rehujen ja rehujen lisäaineiden enimmäispitoisuuksia.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tämän direktiivin liitteessä 1 lueteltuja aineita ja tuotteita saa esiintyä rehuaineissa, rehuissa ja rehujen lisäaineissa ainoastaan siinä vahvistetuin edellytyksin.

2. Jotta vältettäisiin mahdollisimman hyvin eräiden haitallisten aineiden ja tuotteiden pitoisuudet rehuaineissa, rehuissa ja lisäaineissa, jäsenvaltioiden on säädettävä, että suoritetaan tutkimuksia saastuntalähteiden tunnistamiseksi ja vähentämiseksi tai poistamiseksi paitsi silloin kun vahvistetut enimmäismäärät ylittyvät myös silloin kun todetaan huomattavia eräiden haitallisten aineiden ja tuotteiden pitoisuuksia. Tämän direktiivin liitteessä 1 vahvistetaan tarvittaessa toimintaraja.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että rehuaine-, rehu- tai rehujen lisäaine-erää, jonka sisältämän haitallisen aineen tai tuotteen pitoisuus on korkeampi kuin tämän direktiivin liitteessä 1 olevassa 3 sarakkeessa vahvistettu enimmäispitoisuus, ei saa sekoittaa muihin rehuaine-, rehu- tai rehujen lisäaine-eriin.

6 artikla

Jos täydennysrehuista ei ole annettu erityisiä säännöksiä, jäsenvaltioiden on säädettävä, että täydennysrehut eivät saa sisältää käyttöohjeissa vaaditun laimentamisen jälkeen tämän direktiivin liitteessä 1 lueteltuja haitallisia aineita ja tuotteita yli niiden enimmäispitoisuuksien, jotka on vahvistettu täysrehuille.

7 artikla

1. Jos jäsenvaltio uusien tietojen tai kyseessä olevien säännösten antamisen jälkeen tehdyn olemassa olevan tiedon uudelleenarvioinnin perusteella toteaa, että tämän direktiivin liitteessä 1 vahvistettu lisäaineen enimmäispitoisuus tai aine tai tuote, jota ei ole mainittu liitteessä 1, on vaaraksi eläinten tai ihmisten terveydelle tai ympäristölle, kyseinen jäsenvaltio voi tilapäisesti alentaa tällaisen aineen tai tuotteen enimmäispitoisuutta, vahvistaa sille enimmäispitoisuuden tai kieltää aineen tai tuotteen esiintymisen rehussa tai rehuaineessa. Sen on viipymättä ilmoitettava tästä muille jäsenvaltioille ja komissiolle ja ilmoitettava samalla päätöksen perustelut.

2. Liitteen 1 muuttamisesta on viipymättä tehtävä päätös noudattaen 12 artiklassa säädettyä menettelyä.

Jäsenvaltio voi pitää voimassa toteuttamansa toimenpiteet, kunnes neuvoston tai komission päätös on tehty.

8 artikla

Jäljempänä 11 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti ja tieteellisen ja teknisen tiedon kehityksen perusteella:

a) annetaan liitteeseen 1 tehtävät muutokset;

b) laaditaan liitteestä 1 määräajoin ajan tasalle saatettu laitos, joka sisältää a alakohdassa edellytetyt muutokset;

c) voidaan määrittää hyväksymisperusteet niille rehuaineille, jotka on käsitelty jollakin haitallisuutta vähentävällä menetelmällä.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, etteivät tämän direktiivin säännösten mukaisia rehuaineita, rehuja ja rehujen lisäaineita koske haitallisten aineiden tai tuotteiden pitoisuuksien osalta muut kuin tässä direktiivissä säädetyt liikkeellelaskemista koskevat rajoitukset.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että rehut, rehuaineet ja lisäaineet tarkastetaan virallisesti vähintään satunnaisnäytteiden avulla tämän direktiivin säännösten noudattamisen varmistamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle tarkastuksesta vastuussa olevan laitoksen nimi.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että jos toimijalla (maahantuoja, tuottaja ja niin edelleen) tai henkilöllä, joka työnsä takia pitää hallussaan tai on pitänyt hallussaan rehuaine-, rehu- tai rehujen lisäaine-erää taikka on ollut siihen suorassa kosketuksessa, on tietoja, joista ilmenee että

— rehuaine-erä ei kelpaa rehussa käytettäväksi, koska se on liitteessä 1 luetellun haitallisen aineen tai tuotteen saastuttama eikä sen vuoksi ole 3 artiklan 1 kohdan säännösten mukainen ja on siten vakavaksi vaaraksi eläinten tai ihmisten terveydelle, tai koska se on liitteeseen 1 kuulumattoman

[1] EYVL L 270, 14.12.1970, s. 1.

sellaisen haitallisen aineen tai tuotteen saastuttama, joka on mahdollisesti vakavaksi vaaraksi eläinten tai ihmisten terveydelle,

— rehuerä ei kelpaa rehussa käytettäväksi, koska se on liitteessä 1 luetellun haitallisen aineen tai tuotteen saastuttama eikä sen vuoksi ole liitteen 1 säännösten mukainen ja on siten vakavaksi vaaraksi eläinten tai ihmisten terveydelle, tai koska se on liitteeseen 1 kuulumattoman sellaisen haitallisen aineen tai tuotteen saastuttama, joka on mahdollisesti vakavaksi vaaraksi eläinten tai ihmisten terveydelle,

— lisäaine-erä ei kelpaa rehussa käytettäväksi, koska se on liitteessä 1 luetellun haitallisen aineen tai tuotteen saastuttama eikä sen vuoksi ole liitteen 1 säännösten mukainen ja on siten vakavaksi vaaraksi eläinten tai ihmisten terveydelle, tai koska se on liitteeseen 1 kuulumattoman sellaisen haitallisen aineen tai tuotteen saastuttama, joka on mahdollisesti vakavaksi vaaraksi eläinten tai ihmisten terveydelle,

kyseisen henkilön tai toimijan on ilmoitettava tästä viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle, vaikka erä aiottaisiin hävittää.

Saatujen tietojen tarkastamisen jälkeen jäsenvaltioiden on huolehdittava tarvittavien toimenpiteiden toteuttamisesta, jotta saastunutta erää ei käytetä rehussa.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, ettei saastuneen erän lopullisella käytöllä, mukaan luettuna sen mahdollinen hävittäminen, ole haitallisia vaikutuksia ihmisten ja eläinten terveyteen tai ympäristöön.

4. Jos on todennäköistä, että jäsenvaltioon aiotaan toimittaa rehuaine-, rehu- tai rehujen lisäaine-erä, jonka on toisessa jäsenvaltiossa todettu olevan tämän direktiivin säännösten vastainen, koska se sisältää liian suuria määriä haitallista ainetta tai tuotetta, viimeksi mainitun jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle kaikki kyseistä erää koskevat tarpeelliset tiedot.

11 artikla

1. Komissiota avustaa 20 päivänä heinäkuuta 1970 tehdyn neuvoston päätöksen 70/372/ETY [1] 1 artiklalla perustettu pysyvä rehukomitea.

2. Kun tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä kyseisen päätöksen 7 artiklan 3 kohdan ja 8 artiklan mukaisesti.

3. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika on kolme kuukautta.

12 artikla

1. Komissiota avustaa neuvoston päätöksen 70/372/ETY 1 artiklalla perustettu pysyvä rehukomitea.

2. Kun tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä kyseisen päätöksen 7 artiklan 3 kohdan ja 8 artiklan mukaisesti.

3. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika on viisitoista päivää.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava vähintään tämän direktiivin säännöksiä kolmansiin maihin vietäväksi tarkoitettuihin rehuihin.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen sallia jälleenvienti viejänä olevaan kolmanteen maahan sellaisten rehulähetysten osalta, jotka eivät täytä tämän direktiivin edellytyksiä.

14 artikla

1. Kumotaan direktiivi 1999/29/EY, sanotun kuitenkaan rajoittamatta liitteessä III olevassa B osassa mainittuja jäsenvaltioita velvoittavia, liitteessä III olevassa B osassa esitettyjä määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä direktiivin 1999/29/EY liitteessä III olevassa A osassa esitetyt direktiivit.

2. Viittauksia direktiiviin 1999/29/EY pidetään viittauksina tähän direktiiviin ja ne luetaan liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

15 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ja julkaistava ne viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2000. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Annettuja säännöksiä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2000.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset komissiolle.

16 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

17 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

[1] EYVL L 170, 3.8.1970, s. 1.

LIITE I

Aineet, tuotteet	Rehut	Enimmäispitoisuus mg/kg (ppm) rehussa, jonka kosteuspitoisuus on 12 %
(1)	(2)	(3)
A. **Aineet (ionit tai alkuaineet)**		
1. Arseeni	Rehuaineet, paitsi:	2
	— viherjauho, sinimailas- ja apilajauho sekä kuivattu sokerijuurikasjätemassa ja melassit ko. massasta	4
	— kalan ja muiden merieläinten valmistuksesta saadut fosfaatit ja rehut	10
	Täysrehut, paitsi:	2
	— kalojen täysrehut	4
	Täydennysrehut, paitsi:	4
	— kivennäisrehut	12
2. Lyijy	Rehuaineet, paitsi:	10
	— nurmirehut	40
	— fosfaatit	30
	— hiivat	5
	Täysrehut	5
	Täydennysrehut, paitsi:	10
	— kivennäisrehut	30
3. Fluori	Rehuaineet, paitsi:	150
	— eläinperäiset rehut	500
	— fosfaatit	2 000
	Täysrehut, paitsi:	150
	— nautakarjan, lampaiden ja vuohien täysrehut	
	— maidossa	30
	— muissa tuotteissa	50
	— sikojen täysrehut	100
	— siipikarjan täysrehut	350
	— kananpoikasten täysrehut	250
	Nautakarjan, lampaiden ja vuohien kivennäisrehuseokset	2 000 [1]
	Muut täydennysrehut	125 [2]
4. Elohopea	Rehuaineet, paitsi:	0,1
	— kalan ja muiden merieläinten valmistuksesta saadut rehut	0,5
	Täysrehut, paitsi:	0,1
	— koirien ja kissojen täysrehut	0,4
	Täydennysrehut, paitsi:	
	— koirien ja kissojen täydennysrehut	0,2

(1)	(2)	(3)
5. Nitriitit	Kalajauho	60 (natriumnitriittinä)
	Täysrehut, paitsi:	15
	— lemmikkieläinten rehut, lintuja ja akvaariokaloja lukuun ottamatta	(natriumnitriittinä)
6. Kadmium	Kasviperäiset rehuaineet	1
	Eläinperäiset rehuaineet, paitsi:	2
	— lemmikkieläinten rehut	
	Fosfaatit	10 (3)
	Nautakarjan, lampaiden ja vuohien täysrehut, paitsi:	1
	— vasikoiden, karitsoiden ja kilien täysrehut	
	Muut täysrehut, paitsi:	0,5
	— lemmikkieläinten täysrehut	
	Kivennäisrehut	5 (4)
	Muut nautakarjan, lampaiden ja vuohien täydennysrehut	0,5
B. **Tuotteet**		
1. Aflatoksiini B_1	Rehuaineet, paitsi:	0,05
	— maapähkinä, kopra, palmunrungonydin, puuvillansiemen, babassu, maissi ja näiden valmistuksesta saadut tuotteet	0,02
	Nautakarjan, lampaiden ja vuohien täysrehut, paitsi:	0,05
	— lypsylehmien	0,005
	— vasikoiden ja karitsojen	0,01
	Sikojen ja siipikarjan täysrehut (nuoria eläimiä lukuun ottamatta)	0,02
	Muut täysrehut	0,01
	Nautakarjan, lampaiden ja vuohien täydennysrehut (paitsi lypsettävien eläinten, vasikoiden ja karitsoiden täydennysrehut)	0,05
	Sikojen ja siipikarjan täydennysrehut (nuoria eläimiä lukuun ottamatta)	0,03
	Muut täydennysrehut	0,005

(1)	(2)	(3)
2. Syaanivety	Rehuaineet, paitsi:	50
	— pellavansiemenet	250
	— pellavansiemenkakut	350
	— maniokkituotteet ja mantelikakut	100
	Täysrehut, paitsi:	50
	— kananpoikasten täysrehut	10
3. Gossypoli (vapaa)	Rehuaineet, paitsi:	20
	— puuvillansiemenkakut	1 200
	Täysrehut, paitsi:	20
	— nautakarjan, lampaiden ja vuohien täysrehut	500
	— siipikarjan (munivia kanoja lukuun ottamatta) ja vasikoiden täysrehut	100
	— kaniinien ja sikojen (porsaita lukuun ottamatta) täysrehut	60
4. Teobromiini	Täysrehut, paitsi:	300
	— täyskasvuisen karjan täysrehut	700
5. Haihtuva sinappiöljy	Rehuaineet, paitsi:	100
	— rypsi- ja rapsikakut	4 000 (allyyli-isotiosyanaattina)
	Täysrehut, paitsi:	150 (allyyli-isotiosyanaattina)
	— nautakarjan, lampaiden ja vuohien (nuoria eläimiä lukuun ottamatta) täysrehut	1 000 (allyyli-isotiosyanaattina)
	— sikojen (porsaita lukuun ottamatta) ja siipikarjan täysrehut	500 (allyyli-isotiosyanaattina)
6. Vinyylitio-oksatsolidoni	Siipikarjan täysrehut, paitsi:	1 000
	— munivien kanojen täysrehut	500
7. Rukiin torajyvä (*Claviceps purpurea*)	Kaikki jauhamattomat viljaa sisältävät rehut	1 000
8. Rikkakasvien siemenet ja kokonaiset hedelmät, jotka sisältävät alkaloideja, glukosideja tai muita myrkyllisiä aineita yksinään tai yhdessä:	Kaikki rehut	3 000
a) *Lolium temulentum* L.,		1 000
b) *Lolium remotum* Schrank,		1 000
c) *Datura stramonium* L.		1 000

(1)	(2)	(3)
9. Risiinikasvi – Ricinus communis L.	Kaikki rehut	10 (ilmaistuna risiinikasvin kuorina)
10. *Crotalaria* spp.	Kaikki rehut	100
11. Aldriini, yksin tai yhdessä ilmaistuna dieldriininä	Kaikki rehut, paitsi:	0,01
12. Dieldriini, yksin tai yhdessä ilmaistuna dieldriininä	— rasvat	0,2
13. Kamfekloori (toksafeeni)	Kaikki rehut	0,1
14. Klordaani (cis-, ja transisomeerien ja oksiklordaanin summa, ilmaistuna klordaanina)	Kaikki rehut, paitsi:	0,02
	— rasvat	0,05
15. DDT (DDT-, TDE- ja DDE-isomeerien summa, ilmaistuna DDT:nä)	Kaikki rehut, paitsi:	0,05
	— rasvat	0,5
16. Endosulfaani (alfa- ja beeta-isomeerien ja endosulfaanisulfaatin summa, ilmaistuna endosulfaanina)	Kaikki rehut, paitsi:	0,1
	— maissi	0,2
	— öljynsiemenet	0,5
	— kalojen täysrehut	0,005
17. Endriini (endriinin ja deltaketoendriinin summa, ilmaistuna endriininä)	Kaikki rehut, paitsi:	0,01
	— rasvat	0,05
18. Heptakloori (heptakloorin ja heptaklooriepoksidin summa, ilmaistuna heptakloorina)	Kaikki rehut, paitsi:	0,01
	— rasvat	0,2
19. Heksaklooribentseeni (HCB)	Kaikki rehut, paitsi:	0,01
	— rasvat	0,2
20. Heksakloorisykloheksaani (HCH)		
20.1 alfa-isomeeri	Kaikki rehut, paitsi:	0,02
	— rasvat	0,2
20.2 beeta-isomeeri	Rehuseokset, paitsi:	0,01
	— lypsykarjan rehut	0,005
	Rehuaineet, paitsi:	0,01
	— rasvat	0,1
20.3 gamma-isomeeri	Kaikki rehut, paitsi:	0,2
	— rasvat	2,0
21. Dioksiini (PCDD:n ja PCDF:n summa, kansainvälisinä toksisuusekvivalentteina ilmaistuna)	Sitruspulppa	500 pg/kg I-TEQ (ylempi toteamisraja) [5]

(1)	(2)	(3)
C. **Kasviperäiset epäpuhtaudet**		
1. Aprikoosi – *Prunus armeniaca* L. 2. Karvasmanteli – *Prunus dulcis* (Mill.) D.A. Webb var. *amara* (DC.) Focke (= *Prunus amygdalus Batsch* var. *amara* (DC.) Focke) 3. Kuorimaton pyökinpähkinä – *Fagus silvatica* L. 4. Ruistankio – *Camelina sativa* (L.) Crantz 5. *Mowrah, Bassia, Madhuca* – *Madhuca longifolia* (L.) Macbr. (= *Bassia longifolia* L. = *Illipe malabrorum* Engl.) *Madhuca indica* Gmelin (= *Bassia latifolia* (Roxb.) = *Illipe latifolia* (Roscb.) F. Mueller) 6. Purghera – *Jatropha curcas* L. 7. Kroton – *Croton tiglium* L. 8. Intian sinappi – *Brassica juncea* (L.) Czern. ja Coss. ssp. *integrifolia* (West.) Thell. 9. Sareptan sinappi – *Brassica juncea* (L.) Czern. ja Coss. ssp. *juncea* 10. Kiinalainen sinappi – *Brassica juncea* (L.) Czern. ja Coss. ssp. *juncea* var. *lutea* Batalin 11. Musta sinappi – *Brassica nigra* (L.) Koch 12. Etiopian sinappi – *Brassica carinata* A. Braun	Kaikki rehut	Lueteltujen kasvilajien siemeniä ja hedelmiä tai niistä saatuja tuotteita sallitaan rehuissa ainoastaan niin vähäisiä määriä, ettei niitä voida havaita kvantitatiivisessa määrityksessä

(1) Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että fluorin enimmäispitoisuus on 1,25 prosenttia fosforipitoisuudesta.

(2) Fluoripitoisuus yhtä fosforiprosenttia kohden.

(3) Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että kadmiumin enimmäispitoisuus on 0,5 mg yhtä fosforiprosenttia kohden

(4) Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että kadmiumin enimmäispitoisuus on 0,75 mg yhtä fosforiprosenttia kohden.

(5) Ylemmät pitoisuudet lasketaan antaen kaikille toteamisrajan alapuolelle jääville yhdisteille (kongeneereille) toteamisrajaa vastaava arvo.

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 1999/29	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan a alakohta	2 artiklan a alakohta
2 artiklan b alakohta	2 artiklan b alakohta
2 artiklan c alakohta	2 artiklan c alakohta
2 artiklan d alakohta	2 artiklan d alakohta
2 artiklan e alakohta	2 artiklan e alakohta
2 artiklan f alakohta	2 artiklan f alakohta
2 artiklan g alakohta	2 artiklan g alakohta
2 artiklan h alakohta	2 artiklan h alakohta
—	2 artiklan i alakohta
3 artikla	3 artikla
4 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohta	—
—	4 artiklan 2 kohta
5 artikla	—
6 artikla	—
7 artikla	5 artikla
8 artikla	6 artikla
9 artikla	7 artikla
10 artikla	8 artikla
11 artikla	9 artikla
12 artikla	10 artikla
13 artikla	11 artikla
14 artikla	12 artikla
15 artikla	13 artikla
16 artikla	—
—	14 artikla
—	15 artikla
17 artikla	16 artikla
18 artikla	17 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	—
LIITE III	—
Liite IV	Liite II